

Ang Basahon ni Daniel - Numero Trenta'y Sais

Ang Propetikong Simbolismo ni Nabucodonosor: Pagbutyag sa mga Historikong Timaan sa Dalan sa Kalihukang Millerite ug sa Tinimbrehang Panan-awon sa Suba sa Ulai

Jeff Pippenger
2023-12-31

Ang unang kapitulo sa Daniel nagrepresentar sa kasaysayan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda gikan sa Agosto 11, 1840, hangtod sa Oktubre 22, 1844. Ang ikaupat nga kapitulo sa Daniel naghisgot usab sa kasaysayan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda gikan sa 723 BC hangtod sa Oktubre 22, 1844. Siyempre, imposible kining makita kon wala ang pamaagi sa ulahing ulan nga “linya ibabaw sa linya.”

Si Nabucodonosor, diha sa kapitulo upat, usa ka hilabihan ka masalimuot nga simbolong profesiya. Mahinungdanon nga atong pahinumdoman ang atong kaugalingon kon unsa ang iyang girepresentar samtang kita nagsugod sa paghisgot sa pag-abli sa panan-awon sa Suba sa Ulai sa kasaysayan ni William Miller. Ang ikaduhang damgo ni Nabucodonosor, dili lahi sa ikaduhang damgo ni William Miller, nagrepresentar sa “pito ka panahon,” sa Levitico 26, nga mao ang hibla sa profesiya nga naghabol sa tibuok basahon ni Daniel. Sa dihang gihubad ni Daniel ang damgo ni Nabucodonosor sa kapitulo upat, gipasidan-an niya siya mahitungod sa umaabot nga hukom, ug sa pagbuhat niana gihulagway niya ang mensahe sa nahaunang manulonda nga miabot sa kasaysayan sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798.

Sa dihang miabot ang paghukom nga gipasidan-an kang Nebukadnezar nga moabot, ang pag-abot niini nagtimaan sa Oktubre 22, 1844, sa dihang nagsugod ang imbestigatibong paghukom. Sa kapitulo upat, ang mensahe sa pasidaan nga gihatag ni Daniel, ug ang pag-abot sa paghukom nga nalambigit niana nga mensahe sa pasidaan, girepresentahan pinaagi sa pulong nga “takna”. Ang “takna” sa paghukom ni Nebukadnezar nagrepresentar sa “takna” sa paghukom sa Dios diha sa mensahe sa unang manulonda. Nagtimaan usab kini sa “takna” sa balaod sa Domingo, sa dihang magsugod ang ehekutibong paghukom sa Dios. Ang bahin sa Daniel kapitulo upat nga nagrepresentar sa pag-abot sa mensahe sa unang manulonda niadtong 1798, ug sa pag-abot sa ikatulong manulonda sa Oktubre 22, 1844, nga gisimbolohan pinaagi sa pulong nga “takna,” unya gisubli ug gipadak-an ang pagpasabot. Ang pamaagi sa pagsubli ug pagpadako usa ka pamaagi sa tagna nga sa makadaghan nagakahitabo diha sa tagna, apan ilabina gayud sa basahon ni Daniel.

Sa dihang si Nabucodonosor miabut na sa “takna” sa paghukom, ang “pito ka panahon,” nga mao ang iyang paghukom, misugod, ug isip hari sa amihanan, siya dayon nagrepresentar sa paghukom nga gidala batok sa amihanang gingharian sa Israel niadtong 723 BC. Gihatagan siya sa kasingkasing sa usa ka mapintas nga mananap, ug ang mananap usa ka gingharian sa tagna sa Biblia, ug sukad sa 723 BC hangtod sa 1798, siya nagrepresentar sa duha ka porma sa paganismo nga sa kanunay maoy hilisgutan sa basahon ni Daniel.

Sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, nga nagrepresentar sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga tuig, siya nagrepresentar sa pagano nga makalilisang nga gahum sa paglaglag; ug unya, sulod pa sa laing usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, nga nagsimbolo sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga tuig, siya nagrepresentar sa papal nga makalilisang nga gahum sa paglaglag. Ang kasingkasing sa duruha ka mga gahum sa paglaglag mao ra, kay ang papalismo yano lamang nga paganismo nga nagsul-ob sa pag-angkon sa Kristiyanismo.

Sa “katapusan sa mga adlaw,” nga usa ka simbolo nga giila diha sa Daniel kapitulo dose, nga naghulagway sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798, ang iyang gingharian gipahiuli ngadto kaniya. Ang pagpamatuod sa Daniel cuatro, ug ang Espiritu sa Tagna, nag-ila nga sa dihang ang iyang gingharian gipahiuli sa “katapusan sa mga adlaw,” siya usa ka tawo nga nakabig. Unya nahimo siya nga usa ka simbolong matagnaon sa upat ka mahinungdanong kamatuoran. Nahimo siya nga matagnaong sumpay tali sa gahum sa dragon sa paganoismo, nga iyang girepresentahan sa unang katunga sa iyang “pito ka panahon,” ug sa gahum sa mapintas nga mananap, nga iyang girepresentahan sa ulahing katunga sa iyang “pito ka panahon.” Ingon nga simbolo niadtong duha ka mga gahum, nga nagatindog ingon nga usa ka gingharian nga napahiuli niadtong 1798, siya unya nagarepresentar sa ikatulong gahum nga nagalaglag (ang mini nga manalagna), nga magahari sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig, samtang ang bigaon sa Tiro hingkalimtan. Ingon nga hari sa Babilonia, si Nabucodonosor nagarepresentar sa matagnaong sumpay tali sa tulo ka mga gahum nga mahimong modernong Babilonia sa ulahing mga adlaw, nga unya maoy magadala sa kalibotan ngadto sa Armagedon.

Girepresentar usab niya ang pagkatawo sa Estados Unidos ingon nga mananap nga gikan sa yuta, nga nagsugod niadtong 1798 ingon nga nating karnero, nga gisimbolohan pinaagi sa iyang nakabig nga kasinatian. Sa samang higayon iyang girepresentar ang duha ka sungay sa mananap nga gikan sa yuta, nga ingon nga Republikano ug Protestante nagrepresentar sa kalig-on sa Estados Unidos, nga mao ang nakatugot niini nga mahimong labing gipaborang nasod sa kalibotan. Apan sa kataposan sa kapitoan ka simbolikong mga tuig, kadtong duha ka sungay unya igarepresentar ingon nga apostatang Republikano ug apostatang Protestante, nga ang duruha ka sungay gibahin ngadto sa duha ka hut-ong. Ang sungay sa Republikano maglangkob sa partidong Demokratiko nga dayag nga nagapasagad sa balaang mga prinsipyo sa Konstitusyon, ug sa partidong Republikano nga nagaangkon nga mao ang mga manlalaban ug mga kampeon sa Konstitusyon, apan sa pagkatinuod nagalimod sa balaang mga prinsipyo sa Konstitusyon, samtang nagpili sa mga tradisyon ug mga batasan aron mopuli sa mga prinsipyo sulod niadtong balaang dokumento.

Ang duha ka pundok gihulagway pinaagi sa mga Saduceo ug mga Pariseo sa panahon ni Cristo. Ang espiritu sa mga Saduceo ug mga Pariseo ipadayag usab diha sa sungay sa apostatang Protestante, uban sa usa ka hut-ong nga magpasiugda sa pagsimba sa Domingo ug ang lain sa pagsimba sa Igpapahulay. Ang nakabig nga kahimtang ni Nabucodonosor sa “kataposan sa mga adlaw,” sa 1798, angayan nga nagrepresentar sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug sa duha ka sungay sa mananap nga gikan sa yuta. Ang tanang tulo ka mga simbolo—ang mananap nga gikan sa yuta ug ang iyang duha ka mga sungay—gitagana sa pagbag-o gikan sa usa ka nating karnero ngadto sa

usa ka dragon.

Si Nabucodonosor, sa katapusan sa iyang “pito ka mga panahon,” nagrepresentar sa sumpay nga nagpaila sa iyang literal nga gingharian sa Babilonia ingon nga simbolo sa modernong Babilonia sa katapusang mga adlaw, nga gilangkuban sa dragon, sa mapintas nga mananap, ug sa mini nga propeta. Nagrepresentar usab siya sa tulo ka mga propetikong entidad nga girepresentahan sa mananap sa yuta nga may duha ka mga sungay, nga mausab gikan sa usa ka nating karnero ngadto sa usa ka dragon sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig nga hinikalimtan ang bigaon nga babaye sa Tiro. Halalom kaayo ang kamatuoran nga ang iyang literal nga gingharian mao gayod ang maong gingharian nga naghulagway sa gingharian nga magahari sulod sa kapitoan ka simbolikong mga tuig.

Ang simbolismo ni Nabucodonosor sa kapitulo upat kinahanglan ipatong ibabaw sa kapitulo usa. Sa dihang himoon kana nga pag-aplikar, gihiusa niini ang mga timaan sa kasaysayan sa Millerite, ug gipamatud-an ang daghang kamatuoran sa panan-awon sa Suba sa Ulai nga gibuklad niadtong panahona. Ang pundasyon ug sentral nga haligi sa kalihokang Millerite mao ang pangutana ug tubag sa Daniel kapitulo walo, ug mga bersikulo trese ug katorse. Ang pangutana mao kini: “How long shall be the vision concerning the daily sacrifice, and the transgression of desolation, to give both the sanctuary and the host to be trodden under foot?”

Sa gatusan, kon dili man liboan, nga mga pulong nga gidugang sa Biblia, ang pulong lamang nga “sacrifice” nga gidugang mao ang giila sa inspirasyon nga dili sakop sa teksto. Sa dihang ang maong pulong hustong tangtangan, kini sa tin-aw nagpakita nga “ang inadlaw ug ang kalapasan” mao ang duha ka managlahi nga mga gahom sa paglaglag. Si Sister White sa piho nga paagi nag-ingon nga ang pulong nga “sacrifice” gidugang sa tawhanong kaalam ug dili magamit sa teksto, ug sa maong sama nga pahayag iyang giila usab nga husto ang mga Millerite sa ilang pag-ila sa “inadlaw” ingon nga paganismo. Ang mga termino sa gramatika sulod sa pangutana sa bersikulo trese matitud-anong giila ni Cristo pinaagi sa mga sinulat ni Sister White, ug sa dihang pagadumalahon kini sa mga teksto ug sa dugang nga tinudlong mga panudlo nga dinasig, ang pangutana mao kini: “Hangtud anus-a ang panan-awon mahitungod sa duha ka mga gahom sa paglaglag sa paganismo ug papalismo, nga magayatak sa balaang puloy-anan ug sa katawhan sa Dios?”

Busa, sa dihang si Nabucodonosor ibutang sa “panahon sa katapusan,” sa 1798, siya nagrepresentar sa usa ka nakabig nga tawo ug busa nagrepresentar sa “manggialamon” nga makasabot sa sentrong haligi ug pundasyon sa Adventismo. Ang iyang pagkakabig nagpaila sa “manggialamon” nga makasabot sa “pagdugang sa kahibalo” nga giablihan niadtong panahona, apan ang iyang kaugalingong simbolismo sa tagna naghulagway sa kasaysayan nga maoy hilisgutan sa pangutana nga, “hangtod kanus-a ang panan-awon mahitungod sa makalilisang nga gahum sa paganismo ug papismo nga magatamak sa katawhan sa Dios (ang panon), ug sa balaang puloy-anan sa Dios?” Ingon nga simbolo sa usa ka “manggialamong ulay” nga makasabot sa “pagdugang sa kahibalo,” siya nagrepresentar kang William Miller, kay si Miller mao ang simbolo niadtong mga “manggialamon” sa kasaysayan nga nagsugod sa “panahon sa katapusan,” sa 1798.

Si Nabucodonosor usa ka simbolo sa palatandaan sa “panahon sa katapusan,” ug kon ipatong kini ibabaw sa unang kapitulo, nagrepresentar usab siya sa pag-abot sa unang manulonda nianang panahona, tungod kay sa ikaupat nga kapitulo, ang “takna” diin gihatag ni Daniel kang Nabucodonosor ang pasidaang mensahe, nagtimaan sa panahon sa pag-abot sa unang manulonda, ug kana mao ang 1798. Ang “takna” sa dihang miabot ang paghukom ni Nabucodonosor, nagrepresentar sa “takna” sa pagsugod sa mapanukidukidong paghukom sa Dios niadtong Oktubre 22, 1844. Ang mga palatandaan nga gipatungha sa simbolismo ni Nabucodonosor sa ikaupat nga kapitulo mao ang 723 BC, 538, 1798 (ang panahon sa katapusan), ug Oktubre 22, 1844.

Ang mga timaan sa dalan sa kasaysayan sa mga Millerite diha sa Daniel kapitulo uno nagsugod kang Jehoiakim, nga usa ka simbolo sa paghatag ug gahum sa nahaunang mensahe nga miabut sa “panahon sa katapusan,” niadtong 1798. Ang paghatag ug gahum sa nahaunang mensahe, nga girepresentahan ni Jehoiakim, nagtimaan sa Agosto 11, 1840. Ang pagdaug kang Jehoiakim nagsugod sa kapitoan ka tuig nga paghari sa Babilonia, nga matapos uban sa kamandoan ni Ciro. Ang kapitulo uno sa Daniel nagaila sa usa ka tulo-ka-ang-ang nga proseso sa pagsulay, nga girepresentahan ingon nga usa ka pagsulay sa pagkaon, gisundan sa usa ka biswal nga pagsulay nga natapos pinaagi sa usa ka litmus test. Kining tulo ka mga pagsulay nagarepresentar sa Agosto 11, 1840, sa dihang ang gamhanang manulonda nga dili moubos kay sa personahe ni Jesu-Cristo, mikanaug gikan sa langit dala ang usa ka gamayng basahon nga ang katawhan sa Dios niadtong panahona kinahanglan nga “kan-on”, maingon nga si Daniel ug ang tulo ka mga takus mipili sa pagkaon sa utanon, inay sa pagkaon sa Babilonia.

Ang ikaduhang pagsulay nianang proseso nagrepresentar sa pagpakita sa pagsalikway sa mga Protestante nga iglesia sa mensahe ni Miller (ang mensahe sa unang manulunda), diin unya nakita ang kalainan tali sa kalihukang Millerite ug sa mga Protestante nga iglesia nga niadtong panahona nagsugod sa ilang propetikong tahas ingon nga apostatang Protestante. Ang kalainan tali niadtong duha ka mga pundok sama ka tin-aw sa pagpakita nga mas himsog ug mas tambok ang unod ni Daniel ug sa tulo ka takus nga kauban niya tungod sa ilang pagkaon sa langitnong pagkaon, imbis sa pagkaon sa Babilonia. Kana nga kalainan namarkahan sa katapusan sa biblikanhong tuig sa 1843 (Abril 19, 1844), sa dihang miabot ang panahon sa paglangan sa sambingay sa napulo ka mga ulay.

Ang ikatulong pagsulay, nga mao ang litmus test, nagrepresentar sa Oktubre 22, 1844 sa dihang, human sa tulo ka tuig, miabot ang “takna” sa dihang si Nabucodonosor mismo mihukom ug mipahayag nga si Daniel ug ang tulo ka takus “napulo ka pilo” nga labi pang maayo kay sa mga manggialamong lalaki sa Babilonia. Ang pagbutang sa Daniel kapitulo kwatro ibabaw sa kapitulo uno nagmugna sa mga timaan sa dalan sa kasaysayan sa mga Millerite, sugod sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798; ang paghatag ug gahum sa mensahe sa unang manulonda niadtong Agosto 11, 1840; ang unang kapakyasan niadtong Abril 19, 1844; ug ang dakong kapakyasan sa Oktubre 22, 1844.

Gawas sa pag-ila sa piho nga mga waymark sa kasaysayan sa Millerite, ang duha ka kapitulo, kon ipahiusa “linya ibabaw sa linya,” naghulagway sa mensahe sa nahaunang anghel, nag-ila sa duha ka makapahimong biniyaan nga mga gahum nga maoy hilisgutan sa pundasyonal nga doktrina sa

duha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw, ug usab sa tulo-ka-ang-ang nga proseso sa pagsulay sa Daniel dose nga sa kanunay mahitabo sa dihang ang basahon ni Daniel mabukhad.

Ila usab nag-ila nga si Nabucodonosor, ingon nga simbolo sa mga manggialamon niadtong 1798, inubanan sa iyang ikaduhang damgo sa kapitulo upat, nagrepresentar kang William Miller, kansang kalihokan mao unta ang mahimong tinuod nga Protestante nga sungay. Ang buluhaton ni William Miller, nga nagrepresentar sa mga patukoranan nga kamatuoran sa Adventismo, girepresentahan ibabaw sa duha ka papan ni Habacuc, ug ang Dios maoy nagmando sa paghimo sa maong duha ka sagradong papan.

Adunay pipila ka matuod nga mga kamatuoran sa tagna nga wala makita ni Miller sa husto tungod kay ang iyang panglantaw sa kasaysayan sa tagna wala motugot kaniya sa pag-ila nga adunay tulo ka mga makagun-ob nga mga gahum; dili lamang ang paganismo (ang dragon), ang kapapahanismo (ang mananap), kondili usab ang apostatang Protestantismo (ang mini nga propeta). Sa pag-atiman sa Dios, kadtong mga pagsabot sa tagna ni Miller, nga gilimitahan sa iyang panglantaw sa kasaysayan, wala ikapakita ibabaw sa duha ka balaan nga mga papan ni Habakkuk.

Ang ikaduhang damgo ni Nebukadnezar sa kapitulo upat sa Daniel nagrepresentar sa ikaduhang damgo ni William Miller. Ang duha ka damgo nagtumong sa “pito ka panahon,” ug ang damgo ni Miller nagtimaan sa pagsalikway sa iyang buluhaton nga nagsugod niadtong 1863, ug misamot hangtod sa Midnight Cry. Ang duha ka damgo natapos uban sa usa ka gingharian nga napahiuli human sa usa ka yugto sa pagkakatatag. Tungod niini, atong hisgotan ang ikaduhang damgo ni Miller sa dili pa nato hisgotan sa direkta ang panan-awon sa Suba sa Ulai nga nabuksan pag-usab niadtong 1798.

“Midamgo ako nga ang Dios, pinaagi sa usa ka kamot nga dili makita, nagpadala kanako ug usa ka kahon nga hinimog kahibulongan, mga napulo ka pulgada ang gitason ug unom ka pulgada ang kilapdon, hinimo sa ebeno ug mga mutya nga maampingong gisal-ot. Sa maong kahon may usa ka yawe nga nakabitin. Diha-diha gikuha ko ang yawe ug giablihan ang kahon; ug, sa akong katingala ug pagkahibulong, nakaplagan ko kini nga napuno sa tanang matang ug gidak-on sa mga alahas, mga diamante, mga mahalong bato, ug mga bulawan ug salaping sensilyo sa tanang sukod ug bili, nga matahom nga napahimutang sa ilang tagsatagsa ka dapit sulod sa kahon; ug sa pagkaingon niana sa ilang pagkahan-ay, mipadan-ag sila ug usa ka kahayag ug himaya nga ang adlaw lamang ang makatupong.”

“Naghunahuna ako nga dili akong katungdanan ang pagtagamtam niining kahibulongan talan-awon nga ako ra mag-inusara, bisan tuod ang akong kasingkasing napuno sa kalipay tungod sa kasidlak, katahom, ug bili sa sulod niini. Busa gibutang ko kini sa usa ka lamesa sa tunga sa akong lawak ug gipahibalo ko nga ang tanan nga adunay tinguha mahimong moanhi ug motan-aw sa labing mahimayaon ug labing masanag nga talan-awon nga nakita sa tawo niining kinabuhia.”

“Ang mga tawo misugod sa pag-abot, sa sinugdan diyutay pa ang gidaghanon, apan mitubo ngadto sa usa ka panon. Sa diha nga sila unang mitan-aw sulod sa kahon, sila manghibulong ug

mosinggit sa kalipay. Apan sa diha nga midaghan ang mga nanan-aw, ang matag-usa misugod sa pagsamok sa mga alahas, nga gikuha kini gikan sa kahon ug gipatibulaag sa ibabaw sa lamesa. Misugod ako sa paghunahuna nga ang tag-iya mangayo pag-usab sa kahon ug sa mga alahas gikan sa akong kamot; ug kon tugotan ko nga sila mapatibulaag, dili ko na gayud kini mauli pagbutang sa ilang mga dapit sulod sa kahon sama sa kaniadto; ug gibati ko nga dili na gayud ako makahimo sa pag-atubang sa pagpapanubag, kay kini hilabihan kadako. Unya misugod ako sa paghangyo sa mga tawo nga dili sila mohikap niini, ni magkuha kanila gikan sa kahon; apan sa mas naghangyo ako, sa mas ila kining gipatibulaag; ug karon daw ilang gipatibulaag kini sa tibuok lawak, sa salog ug sa ibabaw sa matag piraso sa muwebles sa lawak.

“Unya nakita ko nga taliwala sa tinuod nga mga mutya ug mga sensilyo nga ilang gipangkatag, ilang gisabwag ang dili maihap nga gidaghanon sa peke nga mga mutya ug mini nga mga sensilyo. Hilabihan ang akong kapungot sa ilang ubos nga binuhatan ug sa ilang pagkawalay pagpasalamat, ug ako sila gibadlong ug gikasab-an tungod niana; apan sa labi kong pagbadlong, sa labi usab nilang pagsabwag sa peke nga mga mutya ug mini nga mga sensilyo taliwala sa mga tinuod.

“Nahasol dayon ako sa akong pisikal nga kalag ug misugod sa paggamit ug pisikal nga kusog aron ipagawas sila sa sulod sa lawak; apan samtang gipagawas ko ang usa, tulo pa ang mosulod ug magdala ug hugaw ug mga tipak sa kahoy ug balas ug tanang matang sa basura, hangtod nga ilang natabonan ang matag usa sa tinuod nga mga hiyas, mga diamante, ug mga sensilyo, nga silang tanan nahimulag gikan sa pagtan-aw. Ilang gigisi usab ang akong kahon ug gikatag kini taliwala sa mga basura. Naghunahuna ako nga walay bisan kinsa nga nagtagad sa akong kasubo o sa akong kasuko. Napuno ako sa hingpit nga pagkaluya ug pagkawalay kadasig, ug milingkod ako ug mihilak.

“Samtang nagahilak ug nagabakho ako tungod sa akong dakong kawad-on ug sa akong tulubagon, nahinumdom ako sa Dios, ug sa kinasingkasing nanag-ampo nga Siya magpadala kanako ug tabang. Diha-diha dayon naablihan ang pultahan, ug usa ka tawo misulod sa lawak, ug ang tanan nga mga tawo mibiya niini; ug siya, nga may gikuptang brush sa pagpanilhig sa abog sa iyang kamot, nag-abli sa mga bintana, ug misugod sa pagsilhig sa abog ug sa mga hugaw gikan sa lawak.”

“Nangamuyo ako kaniya nga mopugong siya, kay adunay pipila ka bililhon nga mga alahas nga nagkatag taliwala sa mga kagun-oban.

Miingon siya kanako nga “ayaw kahadlok,” kay iyang “atimanon sila.”

“Unya, samtang iyang gihaplas ug gisilhig ang abog ug mga basura, ang mini nga mga mutya ug peke nga mga sensilyo mituybo ug migawas sa bintana sama sa usa ka panganod, ug gidala sila sa hangin palayo. Diha sa kasamok giyukbo ko ang akong mga mata sa makadiyot; sa dihang gibuka ko kini pag-usab, ang tanang basura nawala na. Ang bililhong mga mutya, ang mga diamante, ang bulawan ug salaping sensilyo, nagkatag sa hilabihan nga kadagaya sa tibuok lawak.

“Dayon iyang gibutang ibabaw sa lamesa ang usa ka kahon, labi pang dako ug labi pang matahom kay sa nauna, ug gipanguha niya ang mga alahas, ang mga diamante, ang mga sensilyo, pinaagi sa mga hakop nga puno sa kamot, ug gilabay kini ngadto sa kahon, hangtod nga walay bisan usa nga nahibilin, bisan pa nga ang pipila sa mga diamante dili labi pa kadako kay sa tumoy sa usa ka aspili.”

“Unya gitawag niya ako aron ‘umari ug tan-awa.’”

“Mitutok ako sulod sa kahon, apan ang akong mga mata napasilaw sa maong talan-awon. Misidlak sila uban ang himaya nga napulo ka pilo labaw kay sa ilang nahaunang kahimtang. Naghunahuna ako nga sila nahinloan sa balas pinaagi sa mga tiil niadtong daotang mga tawo nga nagsabwag kanila ug mitamak kanila ngadto sa abog. Gihan-ay sila sa matahum nga pagkasunud-sunod sulod sa kahon, ang matag-usa diha sa iyang dapit, nga walay makita nga timailhan sa mga kasakit sa tawo nga naghulog kanila didto. Misinggit ako tungod sa hilabihang kalipay, ug kana nga singgit nakapukaw kanako.” Early Writings, 81–83.

Atong hisgutan ang damgo ni Miller sa sunod nga artikulo.

Ang mosunod mao ang pasiuna sa ikaduhang damgo ni William Miller, nga gisulat ni James White sa dihang iyang gimantala ang damgo ni Miller diha sa Advent Herald.

“Ang mosunod nga damgo gimantala sa Advent Herald kapin pa sa duha ka tuig ang milabay. Dayon nakita ko nga kini sa dayag naglatid sa atong milabay nga kasinatian maylabot sa Ikaduhang Pag-anhi, ug nga gihatag sa Dios ang damgo alang sa kaayohan sa nagkatibulaag nga panon.

“Lakip sa mga timailhan sa haduol na nga pag-abot sa dako ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo, gibutang sa Dios ang mga damgo. Tan-awa ang Joel 2:28–31; Mga Buhat 2:17–20. Ang mga damgo mahimong moabot sa tulo ka paagi; una, ‘pinaagi sa kadaghan sa buluhaton.’ Tan-awa ang Ecclesiastics 5:3. Ikaduha, kadtong mga nailalom sa mahugaw nga espiritu ug sa paglimbong ni Satanas, mahimong adunay mga damgo pinaagi sa iyang impluwensiya. Tan-awa ang Deuteronomy 8:1–5; Jeremias 23:25–28; 27:9; 29:8; Zacarias 10:2; Judas 8. Ug ikatulo, ang Dios kanunay nang nagtudlo, ug sa gihapon nagtudlo sa iyang katawhan sa mas dako o mas gamay nga sukod pinaagi sa mga damgo, nga moabot pinaagi sa paglihok sa mga manulonda ug sa Espiritu Santo. Kadtong nagabarug diha sa matin-aw nga kahayag sa kamatuoran makaila kon ang Dios mohatag kanila ug damgo; ug ang ingon kanila dili malimbongan ni mapahisalaag pinaagi sa mini nga mga damgo.”

“‘Ug siya miingon, Pamati karon sa akong mga pulong; kon adunay usa ka manalagna sa taliwala ninyo, ako, ang Ginoo, magapaila sa akong kaugalingon kaniya pinaagi sa usa ka panan-awon, ug magasulti kaniya pinaagi sa usa ka damgo.’ Numeros 12:6. Miingon si Jacob, ‘Ang manulonda sa Ginoo misulti kanako pinaagi sa usa ka damgo.’ Genesis 31:2. ‘Ug ang Dios mianhi kang Laban nga Aramehanon pinaagi sa usa ka damgo sa gabii.’ Genesis 31:24. Basaha ang mga damgo ni Jose, [Genesis 37:5–9], ug dayon ang makapaikag nga sugilanon sa ilang katumanan didto sa Ehipto. ‘Sa Gibeon ang Ginoo mipakita kang Solomon pinaagi sa usa ka damgo sa gabii.’ 1 Mga Hari 3:5. Ang daku ug mahinungdanon nga larawan sa ikaduhang kapitulo sa Daniel gihatag pinaagi sa usa ka damgo, ingon man usab ang upat ka mga

mananap, ug uban pa, sa ikapitong kapitulo. Sa dihang nangita si Herodes sa paglaglag sa gamayng Manluluwas, si Jose gipasidan-an pinaagi sa usa ka damgo nga mokalagiw ngadto sa Ehipto. Mateo 2:13.

“‘Ug mahitabo sa ULANG MGA ADLAW, nagaingon ang Dios, nga igabubo Ko ang gikan sa Akong Espiritu ibabaw sa tanang unod: ug ang inyong mga anak nga lalake ug ang inyong mga anak nga babaye managna, ug ang inyong mga batan-ong lalake makakita ug mga panan-awon, ug ang inyong mga tigulang magadamgo ug mga damgo.’ Buhat 2:17.

“Ang gasa sa pagpanagna, pinaagi sa mga damgo ug mga panan-awon, dinhi mao ang bunga sa Espiritu Santo, ug sa kaulahiang mga adlaw igapadayag sa igo nga paagi aron mahimong usa ka ilhanan. Kini usa sa mga gasa sa simbahan sa ebanghelyo.

“‘Ug mihatag siya ug pipila nga mga apostol; ug pipila nga mga PROPETA; ug pipila nga mga ebanghelista; ug pipila nga mga magbalantay ug mga magtutudlo; Alang sa paghingpit sa mga balaan, alang sa buhat sa ministryo, alang sa pagpalig-on sa lawas ni Cristo.’ Efeso 4:11–12.

“‘Ug ang Dios nagbutang ug pipila sa iglesia, una, mga apostoles; ikaduha, mga MANALAGNA,’ ug uban pa. 1 Corinto 12:28. ‘Ayaw ninyo pagtamaya ang mga PAGPANAGNA.’ 1 Tesalonica 5:20. Tan-awa usab ang Mga Buhat 13:1; 21:9; Roma 7:6; 1 Corinto 14:1, 24, 39. Ang mga manalagna o mga pagpanagna alang sa pagpalig-on sa iglesia ni Cristo; ug walay ebidensiya nga ikapamatuod gikan sa pulong sa Dios nga sila pagaundangon sa wala pa mohunong ang mga ebanghelista, mga pastor ug mga magtutudlo. Apan moingon ang mosupak, ‘Daghan kaayo ang mga bakak nga panan-awon ug mga damgo nga dili ako makasalig sa bisan unsa nga ingon niana.’ Tinuod nga si Satanas adunay iyang peke. Aduna gayud siyay mga mini nga manalagna, ug sa pagkatinuod mahimo kitang magpaabut kanila karon niining iyang katapusang takna sa paglimbong ug pagdaug. Kadtong mosalikway sa maong pinasahi nga mga pagpadayag tungod kay anaa ang peke, mahimo, uban sa sama nga kaangayan, nga mopadayon pa ug diyutay ug molimod nga ang Dios sukad gayud nagpadayag sa iyang kaugalingon ngadto sa tawo pinaagi sa damgo o sa panan-awon, kay ang peke kanunayng anaa.”

“Ang mga damgo ug mga panan-awon mao ang paagi diin gipadayag sa Dios ang Iyang kaugalingon ngadto sa tawo. Pinaagi niini nga paagi misulti Siya ngadto sa mga propeta; Iyang gibutang ang gasa sa pagpanagna taliwala sa mga gasa sa iglesia sa ebanghelyo, ug giisip Niya ang mga damgo ug mga panan-awon uban sa ubang mga ilhanan sa ‘KATAPUSANG MGA ADLAW.’ Amen.

“Ang akong tumong sa mga pahayag sa ibabaw mao ang pagtangtang sa mga pagsupak sa paagi nga uyon sa Kasulatan, ug sa pag-andam sa hunahuna sa magbabasa alang sa mosunod.” James White.